

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-05871
Otsuse kuupäev 24.08.2026
Komisjoni koosseis Maria Alajõe

Tarbija
Kaupleja OÜ ESPOVELLA (10554171)

Tarbija nõue Hinna alandamine summas 325 eurot.

Resolutsioon:

Rahuldada tarbija avaldus. Tarbijal on õigus alandada diivani ostuhinda 325 euro võrra. Kui kaupleja sellega ei nõustu, võib tarbija taganeda müügilepingust, tagastades diivani kauplejale kaupleja kulul ja saades tagasi ostuhinna 1085 eurot.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija ostis 24.02.2026 kaupleja kauplusest diivani Meison UD New Kampas hinnaga 1085 eurot. Tarbija sai diivani kaupleja laost kätte 26.02.2026.

Diivan anti tarbijale üle kahes osas ning tarbija selgituse kohaselt olid mõlemad osad avamata tootjapoolses papp- ja kilepakendis. Enne üleandmist lisas kaupleja laotöötaja pakenditele täiendavalt kleeplinti ning tõstis diivani osad tarbija kaubikusse. Tarbija transportis diivani samal päeval Tartusse. 01.03.2026 viis tarbija diivani korterisse ning võttis selle esmakordselt pakendist välja. Lahtipakkimisel selgus, et diivani väiksemal, lahtikäival osal olid seljatuge toetavad L-kujulised puitlaastplaadist konstruktsioonelemendid mõlemal pool murdunud. Kahjustused paiknesid diivani varjatud osas ning tarbija tuvastas need diivani all asuva lukuga suletud osa avamisel.

Tarbija esitas samal päeval kauplejale pretensiooni ja saatis kahjustusi kajastavad fotod. Tarbija küsis kauplejalt võimalust olukorra lahendamiseks ning kompensatsiooni saamiseks. Kuna tarbija ei saanud esialgu sisulist vastust, pöördus ta kaupleja poole korduvalt. Kaupleja vastas 20.03.2026, et kahjustus on tekkinud mehaanilise mõju tagajärjel kas transpordi või diivani tuppa toomise käigus ning kuna neid teenuseid ei osutanud kaupleja, puudub alus pretensiooni rahuldamiseks.

Tarbija ei nõustunud kaupleja seisukohaga ning selgitas, et diivan oli üleandmise hetkel kinnises

tootjapakendis ja kahjustatud konstruktsioonelemendid ei olnud väliselt nähtavad. Tarbija märkis samuti, et diivanit ei ole kasutusele võetud ning pakendis diivanit transportides ei olnud kaubikus muid esemeid.

Tarbija leiab, et kaupleja ei ole tõendanud, et kahjustus tekkis pärast diivani tarbijale üleandmist. Tarbija soovib esmajärjekorras alandada ostuhinda 325 euro võrra. Nimetatud summa moodustab ligikaudu 30% diivani ostuhinnast.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidleb tarbija nõudele vastu.

Kaupleja selgituse kohaselt on juhul, kui ostja korraldab mööbli transpordi iseseisvalt, ostja kohustatud kontrollima diivanit võimalike defektide suhtes kaupleja lao juures selleks ette nähtud kohas. Kaupleja hinnangul on selline nõue sätestatud ka poolte vahel sõlmitud müügilepingu tingimustes. Kaupleja leiab, et kuna tarbija diivanit enne selle laost äraviimist ei kontrollinud, ei ole võimalik tõendada, et kahjustus esines juba diivani üleandmise ajal. Kaupleja hinnangul on kahjustus tekkinud mehaanilise mõju tagajärjel kas diivani transportimise või korterisse kandmise käigus. Kuna nimetatud teenuseid kaupleja ei osutanud, ei vastuta kaupleja tekkinud kahjustuse eest. Kaupleja viitab lisaks müügilepingu tingimusele, mille kohaselt ei kehti pretensiooni esitamise õigus muu hulgas juhul, kui kahjustus on põhjustatud ostja süül, sealhulgas mööbli ebaõige transportimise, kandmise või libisemise tõttu.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon tutvus asjas esitatud materjalidega ja tuvastas, et poolte vahel sõlmitud leping vastab tarbijalemüügi tunnustele võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) § 208 lg 4 tähenduses.

VÕS § 217¹ lg 1 kohaselt peab tarbijalemüügi puhul asi vastama lepingutingimustele. Uus diivan, mille sisemised seljatuge toetavad konstruktsioonelemendid on murdunud, ei vasta kvaliteedilt ja vastupidavuselt omadustele, mida tarbija võib sama liiki asjalt mõistlikult eeldada.

Pooled ei vaidle selle üle, et diivanil esinesid tarbija kirjeldatud ja fotodel nähtavad kahjustused. Vaidlus puudutab eelkõige seda, kas kahjustused olid olemas juba diivani tarbijale üleandmise ajal või tekkisid pärast seda tarbija korraldatud transpordi või diivani korterisse kandmise käigus.

VÕS § 218 lg 1 kohaselt vastutab tarbijalemüügi puhul müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis oli olemas asja ostjale üleandmisel, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem. VÕS § 218 lg 2² kohaselt eeldatakse tarbijalemüügi puhul, et ühe aasta jooksul asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Tarbija sai diivani kätte 26.02.2026 ning tuvastas kahjustuse 01.03.2026 selle esmakordsel lahtipakkimisel. Tarbija teatas kahjustusest kauplejale samal päeval ja saatis kauplejale fotod. Seega ilmnes puudus väga lühikese aja jooksul pärast asja tarbijale üleandmist ning kohaldub VÕS § 218 lg-s 2² sätestatud eeldus. Komisjoni hinnangul ei ole nimetatud eelduse kohaldamine

vastuolus asja ega puuduse olemusega. Asjaolu, et tegemist on mehaanilise kahjustusega, ei võimalda iseenesest järeldada, et kahjustus tekkis pärast kauba tarbijale üleandmist. Mehaaniline kahjustus võib olla tekkinud ka tootmise, pakendamise, ladustamise või varasema transpordi käigus. Kaupleja peab seetõttu esitama tõendid, millest saaks järeldada, et kahjustus tekkis pärast asja tarbijale üleandmist. Kaupleja ei ole selliseid tõendeid esitanud. Kaupleja on väitnud, et kahjustus tekkis kas tarbija korraldatud transpordi või diivani korterisse kandmise käigus, kuid ei ole esitanud ekspertiisi, tehnilist hinnangut ega muid tõendeid, millest nähtuks kahjustuse tekkimise aeg või põhjus. Kaupleja väide väljendab seega üksnes võimalikku kahjustuse tekkimise viisi. Pelk võimalus, et kahjustus võis tekkida pärast asja üleandmist, ei lükka ümber VÕS § 218 lg-s 2² sätestatud eeldust.

Komisjon arvestab ka kahjustuse asukohta. Tarbija selgituste kohaselt olid kahjustatud detailid diivani sisemises ja tavapärasel vaatlusel varjatud osas. Diivan anti tarbijale üle kinnises tootjapakendis.

VÕS § 219 lg 1 kohaselt lasub asja viivitamatu ülevaatamise kohustus ostjal, kes on sõlminud müügilepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Tarbijalemüügi puhul ei tulene seadusest samasugust kohustust avada kaup juba üleandmise kohas ning kontrollida selle varjatud konstruktsioonielemente. Kaupleja ei saa seetõttu ainuüksi asjaolust, et tarbija ei avanud diivani pakendit kaupleja laos, järeldada, et tarbija kaotas õiguse hiljem ilmnunud varjatud puudusele tugineda. Kaupleja viitab ka müügilepingu tingimusele, mille kohaselt ei vastuta kaupleja ostja süül ebaõige transportimise või kandmise tõttu tekitatud kahjustuste eest. Komisjon leiab, et põhimõtteliselt ei vastuta müüja kahjustuse eest, mille tarbija on pärast asja üleandmist ise põhjustanud. Kaupleja viidatud tingimuse kohaldamise eelduseks on siiski see, et kahjustus on tegelikult põhjustatud ostja tegevusest. Kaupleja ei ole käesolevas asjas tõendanud, et tarbija transportis või kandis diivanit ebaõigesti ega seda, et just selline tegevus põhjustas vaidlusaluse kahjustuse. Kaupleja ei saa tüüptingimusega pöörata ümber VÕS § 218 lg-s 2² sätestatud tõendamiskoormust ning panna tarbijale kohustust tõendada, et varjatud kahjustus oli olemas juba kinnises pakendis oleva asja üleandmise ajal. Komisjon leiab eeltoodu põhjal, et kaupleja ei ole VÕS § 218 lg-s 2² sätestatud eeldust ümber lükanud. Vaidluse lahendamisel tuleb seetõttu lähtuda sellest, et diivani lepingutingimustele mittevastavus oli olemas juba asja tarbijale üleandmise ajal ning selle eest vastutab kaupleja.

VÕS § 222 lg 1 kohaselt võib ostja lepingutingimustele mittevastava asja puhul nõuda asja parandamist või asendamist. Kaupleja ei ole tarbijale parandamist ega asendamist pakkunud, vaid on keeldunud vastutusest tervikuna. VÕS § 223 lg 1 p 5 kohaselt on ostjal õigus müügilepingust taganeda, kui müüja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii asja lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul või tarbijalemüügi korral tarbijale olulist ebamugavust põhjustamata.

Kaupleja on tarbija pretensiooni tagasi lükanud ning teatanud, et tema hinnangul puudub pretensiooni rahuldamiseks alus. Komisjon leiab seetõttu, et tarbijalt ei saa nõuda täiendavalt parandamise või asendamise nõude esitamist olukorras, kus kaupleja on oma vastutuse puuduse eest selgelt välistanud.

VÕS § 223 lg 5 kohaselt saab ostja müügilepingust taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on oluline, ning tarbijalemüügi korral eeldatakse, et mittevastavus on oluline. Kaupleja ei ole tõendanud, et mõlemalt poolt murdunud sisemiste konstruktsioonielementidega

uue diivani puudus oleks ebaoluline. VÕS § 224 lg 1 kohaselt võib ostja VÕS § 223 lg-s 1 nimetatud juhtudel alandada hinda vastavalt VÕS §-s 112 sätestatule.

Tarbija soovib esmajärjekorras alandada ostuhinda 325 euro võrra. Tarbija on selgitanud, et nõutud summa moodustab ligikaudu 30% diivani ostuhinnast. Tarbija ei ole esitanud remondikalkulatsiooni, eksperthinnangut ega muud tõendit, mille põhjal saaks täpselt kindlaks määrata, et puudusega diivani väärtus on lepingutingimustele vastava diivani väärtusest just 325 euro võrra väiksem.

Komisjon arvestab samas, et puudus puudutab diivani mõlemalt poolt murdunud sisemisi konstruktsioonielemente ning tegemist ei ole üksnes kosmeetilise puudusega. Tarbija on valmis puudusega asja endale jätma tingimusel, et ostuhinda alandatakse 325 euro võrra.

Arvestades, et kaupleja on keeldunud puudust kõrvaldamast ning tarbijal oleks VÕS § 223 alusel õigus ka lepingust taganeda, leiab komisjon, et tarbijale tuleb anda võimalus valida hinna alandamise ja lepingust taganemise vahel. Kui tarbija valib müügilepingust taganemise, tuleb kohaldada VÕS § 223 lg-t 7. Selle kohaselt tagastab tarbija tarbijalemüügi lepingust taganemise korral asja müüjale müüja kulul ning tarbija ostuhinna tagasisaamise nõue muutub sissenõutavaks alates asja müüjale tagastamisest või selle tagasisaatmise tõendamisest.

Seega peab kaupleja lepingust taganemise korral korraldama diivani tagastamise enda kulul ning tagastama tarbijale ostuhinna 1085 eurot pärast diivani tagastamist või selle tagasisaatmise tõendamist.

Komisjon leiab kokkuvõttes, et diivan ei vastanud lepingutingimustele ning kaupleja ei ole tõendanud, et kahjustuse põhjustas tarbija pärast asja üleandmist. Kaupleja viide tarbija korraldatud transpordile ja müügilepingu tingimustele ei lükka ümber VÕS § 218 lg-s 2² sätestatud eeldust.

Tarbija avaldus kuulub rahuldamisele selliselt, et tarbijal on õigus valida ostuhinna alandamise või müügilepingust taganemise vahel.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Maria Alajõe

/allkirjastatud digitaalselt/